

Núm. de Protocol: AD-058-2/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 3 1

PARTS:

Apel.lant: CASS

Representant: Sra. M.A.F.
Advocat: Bufet A.

Apel.lada: Sr. J.P.B.

Representant: en nom propi
Advocat: Bufet C-B-S

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de setembre de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-058-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció administrativa de la Batllia, actuant com a Tribunal unipersonal, va dictar, el 24 de febrer de 1995, sentència estimatòria de la demanda interposada pel Sr. J.P.B. i va anul.lar la decisió del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social recollida en la lletra de l'1 d'agost de 1994, que confirmava altra anterior del 3 de juny de 1994, per considerar-la contrària a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa. En la mateixa resolució es declarava que l'agent té dret a que li siguin pagades les prestacions derivades de la seva baixa laboral a partir del 14 de desembre de 1993, i fins fou donat d'alta laboral, incrementades amb els interessos legals corresponents.

2.- Contra l'esmentada sentència, la Caixa Andorrana de Seguretat Social va interposar recurs d'apel.lació demanant la revocació de la sentència i la confirmació dels actes recorreguts, degut a que la pensió d'invalidesa-malaltia i les indemnitzacions salarials són incompatibles quan a la lesió que determina el dret a percebre aquestes és la mateixa que cobreix la pensió.

3.- Admès a tràmit l'escrit d'apel.lació se'n donà trasllat al demandant, que el va contestar demanant la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs.

4.- Ambdues parts van sol.licitar la substitució del tràmit de Vista Oral pel de conclusions escrites. Un cop presentades va tenir lloc la deliberació i va quedar el recurs vist per sentència.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Per resoldre aquest recurs d'apel·lació cal tenir presents les circumstàncies de fet següents: el demandant va patir un accident de treball que va precisar una intervenció d'hèrnia discal a nivell L5-S1 amb la consegüent disminució de la capacitat de treball. Per aquest motiu percep, des de l'any 1990, una pensió d'invalidesa derivada d'accident de treball anterior a causa de la lesió, que, a més, se li va reproduir posteriorment, la qual cosa li comportà l'increment de la pensió que percebia.

El 14 de desembre de 1993, presenta la baixa i demana a la CASS les prestacions d'atur de treball mitjançant un certificat mèdic en el que el diagnòstic és el "d'intervencions quirúrgiques", sense precisar quines, amb origen, segons es diu, en accident de treball (fol. 40 de les actuacions). No obstant, consta que la necessitat de la baixa venia d'haver de practicar-li una nova intervenció (laminectomia) el 23 de desembre de 1993.

La CASS li denega el dret a percebre les prestacions argumentant que el diagnòstic de la baixa és el mateix pel qual se li atorgà la pensió d'invalidesa.

Tercer.- La sentència de la Batllia centra perfectament l'objecte del recurs en la primera instància, que es reproduïx en aquesta segona, quan diu que consisteix en determinar si correspon declarar que el demandant té dret a percebre les prestacions salarials corresponents a la seva situació de baixa, o si aquestes són incompatibles amb la percepció d'una pensió d'invalidesa per accident de treball, compte tingut que la baixa per malaltia i el reconeixement d'una invalidesa per accident de treball tindrien com a presumpta causa l'existència d'una mateixa patologia, i més quan afegeix que la causa originària d'ambdues situacions cal retrobar-la en l'aparició i en la recidiva de l'hèrnia discal.

Quart.- La Sala assumeix els arguments que conté la sentència d'instància, que aplica correctament la legalitat i es pronuncia en sentit estimatori de les pretensions anul·ladores de l'agent i del reconeixement de la situació jurídica individualitzada que demana.

De conformitat a l'article 6 del Reglament d'aplicació núm. 18, la pensió d'invalidesa atribuïble com a conseqüència d'un accident de treball es pagarà a l'assegurat que sofreixi unes lesions definitives que disminueixen la seva capacitat de guany.

El fet que les lesions siguin definitives des del punt de vista mèdic i que, per tant, ja no sigui necessari el tractament curatiu, no exclou la possibilitat que precisament per causa de les lesions el treballador es vegi obligat a demanar una baixa temporal, ja sigui per sotmetre's a atencions mèdiques puntuals que el seu estat de salut precisi, ja sigui per rebre una assistència mèdica més intensa com a conseqüència d'un empitjorament general de les lesions que, en molts casos, són evolutives.

La finalitat que persegueix la pensió d'invalidesa és la de pal.liar la disminució permanent i futura de la capacitat de treball i de guany del treballador, però si la capacitat residual de treball desapareix temporalment per causa de les circumstàncies exposades i per causa de tot això l'assegurat precisa d'una atenció mèdica puntual, caldrà atorgar-li les prestacions que la llei preveu per aquestes contingències, és a dir, el treballador podrà gaudir del dret a percebre la prestació d'atur de treball durant el temps que per causa de la recidiva o de l'empitjorament no pugui treballar perquè en aquests casos no es pot considerar que la causa de la baixa per malaltia és la mateixa que la de la invalidesa. Així ho admet l'article 11 del Reglament Tècnic, segons el qual les prestacions de salari es paguen als assalariats que es vegin obligats a cessar llur activitat per causa de malaltia.

La sentència d'instància ho va entendre així i per tant correspon confirmar-la amb desestimació del recurs interposat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Cinquè.- No fem pronunciament sobre les costes causades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel.lació interposat per la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència núm. 95-29, dictada el 24 de febrer de 1995 per la Secció Administrativa de la Batllia, constituïda en tribunal unipersonal, que confirmem íntegrament. No fem condemna al pagament de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llogida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré